

SV

SV

SV

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 11.6.2008
KOM(2008) 370 slutlig

2005/0237 (COD)

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET

enligt artikel 251.2 andra stycket i EG-fördraget

beträffande

rådets gemensamma ståndpunkt inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om gemensamma regler och standarder för organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg och för sjöfartsadministrationernas verksamhet i förbindelse därmed, samt Europaparlamentets och rådets förordning om gemensamma regler och standarder för organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg

(Text av intresse för EES)

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET

enligt artikel 251.2 andra stycket i EG-fördraget

beträffande

rådets gemensamma ståndpunkt inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om gemensamma regler och standarder för organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg och för sjöfartsadministrationernas verksamhet i förbindelse därmed, samt Europaparlamentets och rådets förordning om gemensamma regler och standarder för organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg

(Text av intresse för EES)

1. BAKGRUND

Datum för överlämnande av förslaget till Europaparlamentet och rådet (dokument KOM(2005) 587 slutlig – 2005/0237COD):	30 januari 2006
Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande:	13 september 2006
Regionkommitténs yttrande:	15 juni 2006
Datum för Europaparlamentets första behandling av yttrandet:	25 april 2007
Datum för antagande av den gemensamma ståndpunkten:	6 juni 2008

2. SYFTE MED KOMMISSIONENS FÖRSLAG

Syftet med förslaget är att reformera de nuvarande bestämmelserna om gemenskapens erkännande av de organisationer som av medlemsstaterna får till uppgift att inspektera och certifiera fartygs säkerhet i enlighet med internationella konventioner (klassificeringssällskap). Bestämmelserna infördes genom direktiv 94/57/EG (EGT L 319, 12.12.1994, s. 20). Denna fjärde ändring av direktivet har formen av en omarbetning.

Mer specifikt syftar omarbetningsförslaget till följande:

- (1) Att stärka kontrollen av de erkända organisationerna, genom att det införs ett gemensamt och oberoende organ för certifiering av deras kvalitetsstyrningssystem.
- (2) Att ersätta de två olika formerna av erkännande – ordinarie och begränsat – med ett enda erkännande. Organisationer kommer endast att erkännas på grundval av sin tjänstekvalitet och prestationsnivå, utan att hänsyn tas till deras storlek.
- (3) Att förenkla, skärpa och bättre strukturera kriterierna för gemenskapens erkännande.

- (4) Att reformera påföljdssystemet, vilket idag endast omfattar tillfälliga avstängningar och tillbakadraganden. Enligt förslaget ska det införas ett system med mer effektiva och proportionella ekonomiska påföljder, samtidigt som möjligheten till tillbakadraganden finns kvar i de allvarligaste fallen.
- (5) Att införa ömsesidigt erkännande av klasscertifikat mellan de erkända organisationerna (certifikat om överensstämmelse med dessa organisationers egna tekniska föreskrifter), framför allt i fråga om marin utrustning, när de utfärdats på grundval av likvärdiga tekniska standarder.
- (6) Att klargöra omfattningen av vissa bestämmelser eller förenkla deras tillämpning.

3. KOMMENTARER TILL DEN GEMENSAMMA STÅNDPUNKTEN

3.1. Om uppdelningen av förslaget i ett utkast till direktiv och ett utkast till förordning

Rådets uppdelning av förslaget i ett utkast till direktiv och ett utkast till förordning syftar till att säkerställa att systemet blir vattentätt i juridiskt hänseende, varvid det i synnerhet handlar om att införa skyldigheter för de erkända organisationerna, däribland inrättandet av ett system för ekonomiska påföljder.

Kommissionen konstaterar att utkastet till direktiv behandlar relationerna mellan medlemsstaterna och de erkända organisationer till vilka de delegerar inspektions- och certifieringsuppgifterna inom ramen för internationella konventioner. Utkastet till förordning omfattar alla delar av ordningen för erkännandet (däribland beviljandet, kriterierna för erkännande, de erkända organisationernas skyldighet att informera och samarbeta, regelbunden bedömning av organisationerna, avhjälpan av brister och slutligen återkallelsen).

Kommissionen godtar denna uppdelning i den mån som den a) utöver de absolut nödvändiga textanpassningarna är av formell karaktär och fullt ut respekterar innehållet i kommissionens förslag, och b) kan bidra till att förbättra rättssäkerheten i de berörda organisationerna.

3.2. Om utkastet till direktiv

Kommissionen anser att rådets ändringsförslag för skälen i ingressen stämmer överens med ändringarna av bestämmelserna.

Beträffande ändringarna av bestämmelserna:

- Ändringsförslagen för artiklarna 6 och 7 är förenliga med införandet av ett föreskrivande kommittéförfarande med kontroll i kraft av rådets beslut 2006/512/EG¹.
- Rådet har strukit skyddsklausulen i artikel 8.1. Denna fråga har inte berörts i kommissionens förslag. Kommissionen anser ändå att detta bör betraktas som en åtgärd av teknisk karaktär, som innebär att man avlägsnar en mekanism som härrör från de första versionerna av direktivet och som har blivit oanvändbar: denna mekanism är i själva verket oförenlig med den bedömnings- och påföljdsbefogenhet som tillerkänts kommissionen i

¹ EUT L 200, 22.7.2006, s. 11.

samband med de olika ändringar som gjorts. Därför anser kommissionen att den kan stödja detta ändringsförslag, som inte undergräver kommissionens initiativrätt.

- Kommissionen har erinrat om sin ståndpunkt när det gäller att medlemsstaterna ska inrätta jämförelsetabeller som visar överensstämmelsen mellan medlemsstaternas införlivandeåtgärder och bestämmelserna i direktivet, något som främjar medborgarnas intressen, ”bättre lagstiftning” och öppenhet. Trots strykningen av denna skyldighet i artikel 14 har kommissionen inte lagt något hinder i vägen för rådets överenskommelse – detta med tanke på utsikten att slutföra det interinstitutionella förfarandet. Kommissionen förväntar sig dock att denna övergripande fråga behandlas gemensamt av institutionerna.

Den sålunda ändrade texten återger Europaparlamentets ändringsförslag 3, 5, 7, 9, 13, 29, 34, 35–37 och 51, vilka hade godtagits av kommissionen. Ändringsförslag 1, 4 och 8, som var av redaktionell karaktär och som i princip godtagits av kommissionen, har inte tagits med. Principen i de två förstnämnda avspeglas emellertid i kriterium B6 (1) i bilagan till utkastet till förordning, vilket kommissionen anser vara korrekt.

Kommissionen anser att rådets övriga ändringsförslag för bestämmelsedelen utgör mindre anpassningar och/eller redaktionella eller tekniska ändringar och att de därför är godtagbara.

3.3. Om utkastet till förordning

Kommissionen anser att rådets ändringsförslag för skälen i ingressen stämmer överens med ändringarna av bestämmelserna, med undantag för skäl 1a och 28a. Beträffande dessa har kommissionen följande anmärkningar:

- Kommissionen kan inte godta det nya skäl 1a, enligt vilket förordningen ska tolkas i enlighet med internationell rätt. Kommissionen anser härvidlag att a) utkastet till förordning till fullo överensstämmer med internationell rätt, och b) tolkningen av gemenskapsrätten uteslutande faller under EG-domstolens behörighet, vilken lagstiftaren inte kan begränsa.
- Kommissionen kan godta det nya skäl 28a, eftersom det avspeglar nödvändigheten av att koppla samman de erkända organisationernas skyldighet att ha en omfattande uppsättning tekniska föreskrifter med skyldigheten att harmonisera dessa. I sin bedömning av erkända organisationer samt av organisationer som ansöker om erkännande, fortsätter kommissionen emellertid att kräva full respekt för dessa två skyldigheter.

När det gäller bestämmelsedelen:

- Den nya punkt 1a i artikel 4 framhåller uttryckligen något som redan var underförstått i kommissionens förslag, dvs. att erkännandet endast får beviljas organisationer som uppfyller kriterierna för erkännande.
- Ändringsförslaget för punkt 4 i samma artikel resulterar i ökad flexibilitet när det gäller möjligheten att begränsa erkännandet, varvid sådana begränsningar fortfarande kommer att vara av strikt kvalitativ karaktär. Skyddet av den berörda organisationens rättigheter och intressen stärks samtidigt genom kommissionens skyldighet att tydligt uttrycka orsakerna till begränsningen samt villkoren för dess eventuella upphävande.

- Införandet av tidsfrister för åläggande att avhjälpa en brist, i artikel 5, ökar pressen på den berörda erkända organisationen när brister har konstaterats.
- Rådets ändringsförslag för artikel 6 innebär först och främst införandet av ett förfarande med rådgivande kommitté när kommissionen ska ålägga en erkänd organisation påföljder. Kommissionen anser i allmänhet att kommittéförfarandet inte är särskilt relevant för denna typ av beslut, men erkänner att sådana beslut skulle kunna påverka relationerna mellan medlemsstaterna och de berörda organisationerna i den mån som det yttersta syftet med gemenskaps erkännandet är att ge medlemsstaterna möjlighet att delegera inspektions- och certifieringsuppgifter inom ramen för internationella konventioner. Därför godtar kommissionen den lösning som antagits av rådet. Denna lösning ger medlemsstaterna möjlighet att uttrycka sina ståndpunkter i fråga om konstaterade överträdelser och i fråga om påföljder. Samtidigt utesluter den varje möjlighet till politiska oegentligheter i samband med förfarandet. Rådet har för övrigt bedömt att det är nödvändigt att fastställa en övre gräns för hur stora böter som kan ådömas på grundval av den erkända organisationens genomsnittliga omsättning under de tre föregående räkenskapsåren, något som förefaller vara rimligt. Slutligen förstärks garantierna i fråga om förfarandet samt skyddet av rätten till försvar genom att EG-domstolen får oinskränkt behörighet när det gäller böter.
- När det gäller återkallat erkännande har rådet lagt till ett femte skäl, i syfte att förhindra offentliga eller privata subventioner av ekonomiska påföljder som påförts en erkänd organisation. Kommissionen stöder detta helt och fullt, eftersom den typen av agerande helt skulle undergräva systemets avskräckande effekter.
- Den nya lydelse som rådet har givit artikel 9 förändrar inte innehållet i kommissionens ursprungliga förslag om tillgång till dokument och fartyg för bedömning av erkända organisationer.
- Artikel 10 har väsentligt förbättrats när det gäller ömsesidigt erkännande av klasscertifikat, som nu kommer att ske automatiskt för all utrustning som omfattas av direktiv 96/98/EG² om marin utrustning. Rådet framhåller uttryckligen det som var underförstått i det ursprungliga förslaget, nämligen att det ömsesidiga erkännandet endast gäller utrustning, material och komponenter. Rådet har lagt till två nya mekanismer: Om de erkända organisationerna inte lyckas genomföra det ömsesidiga erkännandet ska de redogöra för skälen till detta. Endast säkerhetsrelaterade skäl kan accepteras. En säkerhetsklausul införs som gör det möjligt för de erkända organisationerna att vägra installation ombord av icke-godkänd utrustning, utan att därför anses ha brutit mot principen om ömsesidigt erkännande. Den tidsperiod som Europaparlamentet fastställer i ändringsförslag 53 för kommissionens rapport om genomförande av ömsesidigt erkännande har förlängts från tre till fem år. Orsaken är att kommissionen anser att så lång tid behövs för att de erkända organisationerna ska kunna klara av den tekniskt komplicerade processen.
- Kommissionen noterar med tillfredsställelse att den gemensamma ståndpunkten innehåller ett krav på att erkända organisationer ska införa ett gemensamt system som är oberoende av certifieringen av deras kvalitetsstyrningssystem. På så sätt innehåller artikel 11 det viktigaste i denna fråga från kommissionens ursprungliga förslag. Det blir de erkända organisationernas ansvar att genomföra själva systemet, utan inblandning från

² EGT L 46, 17.2.1997, s. 25. Direktivet senast ändrat genom beslut 2002/84/EG (EGT L 324, 29.11.2002, s. 53).

medlemsstaterna eller kommissionen. När det gäller denna fråga hade parlamentet velat se att medlemsstaterna deltog, vilket kommissionen i princip kunde godta. Detta förslag förkastades dock med tanke på att en internationell kod ska utarbetas för de erkända organisationerna, med en betydande och oberoende certifieringsmekanism (se nedan).

- För kommittéförfarandet har rådet gjort det möjligt för kommissionen att anta tolkningsföreskrifter och tillämpa kriterierna i bilagan. Detta kan bidra på ett bra sätt till ett effektivt genomförande och framför allt skapa rättssäkerhet för de berörda parterna, med tanke på att vissa kriterier i hög grad är allmänna, bl.a. resurskraven för de erkända organisationerna.

Den ändrade texten återger helt eller delvis ändringsförslagen 6, 12, 15, 17, 18, 25, 38–44, 50, 52–56, 59–61, 66 och 68, som kommissionen har godtagit. Ändringsförslagen 18, 26, 14 och 69, som godtogs av kommissionen helt eller delvis, finns med i den gemensamma ståndpunkten på villkor som kommissionen anser vara rimliga. Ändringsförslagen 16, 62, 64, 65 och 71 rörande utnämmandet av den organisation som ansvarar för certifiering av de erkända organisationernas kvalitetssystem har endast kunnat godtas i princip av kommissionen, eftersom användningen av begreppet ”kommitté” skulle kunna leda till en sammanblandning med kommittéförfarandet. Kommissionen anser att rådets ordval, dvs. ett system för bedömning och certifiering av kvaliteten är en bra kompromiss.

Utöver detta anser kommissionen att rådets ändringsförslag är mindre anpassningar och redaktionella eller tekniska ändringar och därför godtagbara.

3.4. Gemensam förklaring från rådet och kommissionen om att Internationella sjöfartsorganisationen (IMO) bör utveckla en kod för erkända organisationer

Kommissionen och rådet är eniga om att det system som gemenskapen håller på att utveckla skulle kunna användas även på internationell nivå, vilket sammanfaller med Europaparlamentets påpekande om att gemenskapssystemet bör kopplas samman med ett internationellt system. Kommissionen och medlemsstaterna är således redo att anmoda IMO att utarbeta en kod som ska säkerställa en hög internationell kvalitet på klassificeringssällskapens arbete. Rådet och kommissionen har därför i detta syfte skrivit under en gemensam förklaring som bifogas i bilagan.

4. SLUTSATSER

Rådets gemensamma ståndpunkt motsvarar helt och hållet kommissionens skäl att föreslå en omarbetning av direktiv 94/57/EG, och innehåller i allt väsentligt samma åtgärder som kommissionen förordar och som i huvudsak återfinns i omarbetningen. Rättsakten har delats upp i ett förslag till direktiv och ett förslag till förordning. Den gemensamma ståndpunkten innehåller också så gott som samtliga av de av Europaparlamentets ändringar som kommissionen har kunnat godta helt eller delvis.

Kommissionen anser följaktligen att den gemensamma ståndpunkt som antogs enhälligt utgör en god grund för överenskommelse med Europaparlamentet i den andra behandlingen och godtar den med synpunkterna och reservationerna ovan.

BILAGA

RÅDETS OCH KOMMISSIONENS FÖRKLARING

”Rådet och kommissionen anser att direktivets mål att förbättra fartygssäkerheten och förhindra havsförorening också bör eftersträvas på internationell nivå. Medlemsstaterna och kommissionen bör således, helst i samarbete med andra IMO-medlemmar, föreslå IMO att man tar fram en internationell kod för erkända organisationer.

På grundval av direktivets principer bör koden omfatta både

a) de obligatoriska krav som erkända organisationer ska uppfylla när det gäller föreskrivet arbete, och som omfattar bl.a. följande: allmänna krav som oberoende, opartiskhet, integritet, befogenhet och ansvar; krav avseende organisation, styrning och resurser; krav avseende certifieringsprocessen, krav avseende kvalitetsstyrning,

och

b) en ram och förfaranden för den obligatoriska revisionsordningen för kontroll av att den erkända organisationen uppfyller kraven i punkt a.”